

Z njim pa se je začelo tudi Blancovo sistematično zanimanje za geografske, družbenogospodarske, pa tudi za politične probleme ne samo Jugoslavije, temveč tudi drugih socialističnih držav Srednje in Vzhodne Evrope, v katere je ponovno potoval in se tem udeleževal znanstvenih posvetovanj. Ta delovna usmerjenost ga je pripeljala do tega, da je postal zadnja leta vodja francoskega raziskovalnega centra za geografijo Srednje in Vzhodne Evrope ter agrarne geografije.

O Jugoslaviji je objavil v znani zbirki »Collection Armand Colin« svojo originalno geografsko monografijo (»La Yougoslavie«, Pariz 1967). O njej smo hkrati s poročilom o znani Fisherjevi knjigi o Jugoslaviji obsežno poročali v GV XXXIX (1967) na str. 185—188. V znani zbirki »Que sais-je«, ki jo izdaja pariška založba »Presses Universitaires de France« pa je Blanc leta 1965 izdal knjižico »Géographie des Balkans« in »L'économie des Balkans«. Najobsežnejše njegovo delo v tej smeri pa je knjiga »L'Europe socialiste« (v zbirki »Europe de demain« 4, Presses Universitaires de France, Paris 1974, strani 264), ki pregledno in primerjalno obravnava socialistične države Srednje in Vzhodne Evrope (NDR, ČSSR, Poljsko, Madžarsko, Romunijo, Bolgarijo in Jugoslavijo) ter njihove gospodarske odnose do COMECONA in ZSSR. Po svojem značaju ta knjiga daleč presega zanimanje samo geografov. Med geografskimi informativnimi knjigami te vrste je omeniti še knjigo »Les Républiques socialistes d'Europe Centrale« (2. izd., Paris 1974), ki sta ji poleg Blanca avtorja še francoska geografa Pierre George in Henri Smotkine.

Vse tu le na kratko označeno delo prof. Blanca je takšnega značaja, da ga moramo jugoslovanski geografi visoko ceniti. Zato iskreno obžalujemo, da ga je prezgodaj prekinila smrt. Tudi slovenski geografi obžalujemo to tem bolj, ker gre za delo in smrt našega iskrenega prijatelja in ker je s tem izpadel še eden od zadnjih členov v že tako oslabljenih stikih med našo in vedno oplajajočo francosko geografijo.

Svetožar Ilešič

XI. zborovanje slovenskih geografov

(Maribor, 28. — 30. junija 1978)

Po štiriindvajsetih letih je bil Maribor drugič gostitelj zborovanja slovenskih geografov. Izbiro tega obdravskega mesta za kraj zborovanja so opredeljevali pereči problemi manjše razvitosti ter procesi, ki se pojavljajo v obmejnem svetu Severovzhodne Slovenije, degradacija okolja, vloga Maribora v regiji in drugi problemi.

Priprava in izvedba zborovanja je bila poverjena mariborskemu aktivu GDS oz. katedri za geografijo Pedagoške akademije v Mariboru.

Zborovanje je potekalo prvi dan plenarno in se ga je udeležilo prek 250 geografov iz Slovenije in gostje iz slovenskega zamejstva. Posvečeno je bilo problematiki Mariborske regije. Drugi dan zborovanja sta dopoldne zasedali sekciji za šolsko geografijo in posebne teme, popoldne pa je bil plenarni sestanek s temo o problemih človekovega okolja. Istega dne je bil tudi občni zbor GDS. V programu zborovanja sta bili dve krajši strokovni ekskurziji po Mariboru in na Pohorje, zadnjega, tretjega dne pa celodnevna strokovna ekskurzija na relaciji Maribor—Svečina—Lenart—Formin—Ptuj—Maribor. Zemljepisni muzej Inštituta za geografijo univerze v Ljubljani je za udeležence zborovanja pripravil razstavo kart in objavljenih del med zadnjima zborovanjema.

Za zborovanje smo s financiranjem Raziskovalne skupnosti Slovenije pripravili teamsko raziskavo o Mariborski regiji, ki je obravnavala pokrajinsko-ekološke elemente, družbenoekonomske razvojne dejavnike in diferenciranost urbano-ruralnega prostora. V raziskavi so sodelovali geografi domala vseh geografskih disciplin in posredovali v 14 referatih poglobljeno geografsko podobo Maribora in njegovega vplivnega območja v občinah Maribor, Radlje ob Dravi, Lenart, Ptuj, Ormož in Slovenska Bistrica. Rezultati te raziskave

bodo služili načrtovanju socioekonomskega in prostorskega razvoja regije ter bodo objavljeni v posebnem zborniku.

Raziskovalno delo, ki so ga opravili geografi v zvezi z zborovanjem, pomeni obogatitev geografskih izsledkov o Severovzhodni Sloveniji, za katera smo se zadolžili na II. posvetovanju leta 1954. Ta bera ni majhna, saj smo dobili vrsto kompleksnih geografskih monografij, raziskav o problemih obmejnih območij, o nacionalno mešanih ozemljih, odprti meji, o urejanju in varstvu okolja, spremembah agrarne pokrajine, procesih urbanizacije, deagrarizacije, migracijah prebivalstva ipd.

Referati s področja geografije v šoli so predstavili predvsem koncept geografije v osnovni šoli in njegovo vertikalno nadgradnjo na vseh stopnjah usmerjenega izobraževanja ter pristope, kako realizirati učne načrte. V tej sekciji je bilo posredovanih 5 referatov.

V sekciji s posebno geografsko tematiko smo se lahko seznanili z zelo pestro problematiko, ki je zajela v 13 referatih širok spekter vprašanj iz fizične in družbene geografije. Probleme človekovega okolja je obravnavalo 7 referatov, in to iz načelnih in prostorsko-aplikativnih vidikov.

Program XI. zborovanja pomeni prizadevanje slovenskih geografov, da bi utrdili vezi med znanstvenim raziskovanjem in družbeno prakso. V ospredje postavlja teamsko delo, interdisciplinarnost, povezovanje in usklajevanje raziskovalnih programov geografskih institucij. Ugotavlja tudi potrebo po nadaljnjem razčiščevanju načelnega koncepta slovenske geografije. S takšno problematiko pa smo slovenski geografi prispevali tudi k metodologiji raziskovalnega dela in k afirmaciji svoje stroke.

XI. zborovanje je v številnih diskusijah in v svojih sklepih začrtalo tudi smernice nadaljnega razvoja geografije in najbolj aktualne naloge. Omenimo naj predvsem potrebe po reševanju specifičnih problemov družbeno-ekonomskega in prostorskega razvoja Slovenije, prilagoditvi raziskovalnega programa potrebam družbenega planiranja, po nadaljevanju raziskav Severovzhodne Slovenije in drugih slovenskih pokrajin ter reševanju problemov, ki jih odpira sedanja stopnja družbenega razvoja, t.j. problemov okolja, nerazvitih in manj razvitih območij, obmejnosti, zamejske Slovenije, prostorske integracije kmetijske proizvodnje, energije, gospodarjenja in poselitve gorskih območij, infrastrukture, prometa, turizma, urbanizacije in deagrarizacije. Zborovanje postavlja pred slovenske geografe tudi zahtevo, da se čim aktivneje vključijo v reformo izobraževalnega sistema.

Borut Belec

Simpozij Znanstveno delo Jovana Cvijića ob petdesetletnici njegove smrti v Beogradu od 21.—23. novembra 1977.

Srbska akademija znanosti in umetnosti je v sodelovanju z beograjsko univerzo in njeno naravoslovno-matematično fakulteto ter geografskimi in etnografskimi inštitucijami v svojih prostorih organizirala simpozij o znanstvenem delu svojega nekdanjega predsednika in univerzitetnega rektorja, najbolj znanega in plodovitega geografa Jovana Cvijića (1865—1927). Ko bodo izšli natisnjeni referati s tega simpozija, to ne bo prvi zbornik, posvečen temu velikanu znanstvene misli. Že l. 1924 je v Beogradu izšel Zbornik radova, posvečen Jovanu Cvijiću. V istem kraju je l. 1968 izšel zajeten zbornik z naslovom Cvijićev zbornik v spomin 100-letnice njegovega rojstva. Bil je plod simpozija v Koviljači od 14. do 16. oktobra 1965. Prejšnji zborniki prinašajo predvsem Cvijićeve zasluge za geografijo in sociologijo. Zadnji simpozij pa je osvetlil Cvijićevo delo z vidika mnogo številnejših strok.

Prvi dan simpozija so po uvodnih in svečanih govorih akademikov (Lukić, Nedeljković, Stevanović, Lutovac, Urošević) sledili prikazi Cvijićeve vloge za geološko in geotektonsko poznavanje Balkanskega polotoka (K. Petković, P. Stevanović, M. Herak), za regionalno geomorfologijo (R. Lazarević, C. Milić) in glaciologijo balkanskih gora. Kako so Cvijićeve ugotovitve o obsegu pole-